

A Fővárosi Ítéltábla a Sinyei Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sinyei Dávid ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Bártfai Beatrix ügyvéd) által képviselt MNKH Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. (1095 Budapest, Ipar utca 5.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 31. napján kelt 22.P.23.576/2015/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül küldje meg elektronikus úton a bertalan.toth@mszp.hu e-mail címre, a birtokában lévő alábbi dokumentumokat:

Az MNKH Zrt. és partnerei között a 2012., 2013., 2014. évben, és 2015. év július 15-ig létrejött, a partnerek exportképes termékei/szolgáltatásai külföldre jutásának elősegítését célzó együttműködési megállapodásainak másolatait.

A jelenlegi 29 külföldi kereskedőház (külképviseleti iroda) megnyitására vonatkozó döntések dokumentumainak másolatait.

A külföldi kereskedőházak (külképviseleti irodák) működtetésére vonatkozó szerződések másolatait. Az MNKH Zrt. által megkötött valamennyi, pénzfizetési kötelezettséggel járó szerződéseinek, illetve dokumentumainak másolatait.

Az MNKH Zrt. gépkocsi vételére, illetve használatára irányuló adásvételi, bérleti, valamint lízingszerződéseinek, továbbá irodai, igazgatási berendezések és felszerelések, kis értékű berendezések és gépek beszerzésére vonatkozó szerződéseinek másolatait.

Az MNKH Zrt. értékpapír-vásárlására vonatkozó dokumentumainak másolatait.

Az MNKH Zrt. bérköltségére, személyi állományára vonatkozó dokumentumainak másolatait.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 40.000 forint + áfa, összesen 50.800 forint ügyvédi munkadíjat.

Határozatának indokolásában ismertette az Alaptörvény 38. cikkének (1), (3) bekezdésében, a 39. cikk (1), (2) bekezdésében, a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (Nvtv.) 3. § (1)

bekezdésében, a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény (Kgttv.) 1. § a) és b) pontjában, az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény (Vtv.) 5. § (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályokat, melyek alapján megállapította, hogy az alperes olyan gazdasági társaság, melyet az állam hozott létre, gazdálkodásához szükséges vagyont az állam bocsátotta rendelkezésére, meghatározó befolyása jelenleg is fennáll, ezért az alperes vagyona - függetlenül tevékenységének jellegétől - állami vagyon és alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül. Ennek alátámasztására hivatkozott a NAIH 2012. augusztus 31-ei ajánlásában foglaltakra is, mely szerint a közpénzek felhasználásának átláthatóságát a nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 7. és 10. §-ának rendelkezései, valamint az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény 5. § (1) és (2) bekezdésének rendelkezései segítik. Mindebből következően az alperes nemcsak a tevékenysége jellege okán minősül egyéb közfeladatot ellátó szervnek, hanem azért is, mert állami vagyonnal gazdálkodik. Nem találta helytállónak az alperes azon hivatkozását, hogy vagyona időnként (amikor osztalékot fizet) közvagyon, időnként pedig a társaság elkülönült magánvagyon.

Tekintettel arra, hogy az állam döntő befolyású többséggel rendelkezik az alperesnél, gyakorlatilag nincs jelentősége a kisebbségi tulajdonos személyének. E körben helytállónak tartotta azonban a felperes érvelését a gazdasági kamaráról szóló 1999. évi CXXI. törvény 13. § (1) bekezdésében, valamint a 13/A. §-ában foglaltak alapján.

Minderre figyelemmel megállapította, hogy a felperes által igényelt, az alperes kezelésében álló adatok az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontjában meghatározott közérdekű adatok.

Az alperes honlapján fellelhető nyilvános adatok tekintetében ugyancsak osztotta a felperes érvelését, tekintettel arra, hogy a honlapon közzétett szerződések a felperesi adatigénylésnek nem felelnek meg. Azok több helyütt külön megállapodásokra utalnak, a szerződéses összegekkel szembeni szolgáltatások azokból nem ismerhetők meg.

A kereseti kérelem 7. pontjában megjelölt adatokat az elsőfokú bíróság ugyancsak közérdekű adatoknak minősítette, figyelemmel arra, hogy e körben a felperes igénye személyes adatokat nem érintett. A személyi állományra vonatkozó adat a bérköltség adat értelmezéséhez szükséges adat.

Utalt arra, hogy az alperes által hivatkozott 165/2011. (XII. 20.) AB határozat alapvetően az Smtv. rendelkezéseit támadó beadványokat bírálta el. Annak 3.2.1. pontja e körben értelmezi az üzleti titok fogalmát, jelen ügy elbírálására szempontjából érdemi megállapítást nem tartalmaz.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta és az első fokon eljárt Fővárosi Törvényszék kötelezését arra, hogy az ügyet a hatáskörrel rendelkező bírósághoz tegye át új eljárás lefolytatása céljából. Arra az esetre, ha a per áttételének nincs helye, az első fokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Álláspontja szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a per elbírálása az Infotv. 31. § (5) bekezdése alapján törvényszéki hatáskörbe tartozik, miután az alperesi társaság nem tekinthető közfeladatot ellátó országos illetékességű szervnek. Az országos illetékességű, közfeladatot ellátó szerv fogalma a jogszabályból levezethető, a zárkörű részvénytársasági formában működő gazdasági társaság alperes nem országos illetékességű szerv.

Fenntartotta a perben kifejtett érvelését arra vonatkozóan, hogy a felperes által kért adatok nem minősülnek közérdekű adatoknak és az alperesi társaság nem gazdálkodik állami vagyonnal, nem lát el közfeladatot. E körben utalt az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében és a Ávtv. 5. § (1), (2) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az állami vagyon fogalmából kiindulva álláspontja az volt, hogy az állami vagyon köre kizárólag a tagsági viszonyt megtestesítő értékpapírokra, illetve az

államot megillető egyéb társasági részesedésekre terjed ki, az adott gazdasági társaság vagyonára azonban nem, mivel az a társaság alapítójától elkülönült vagyonát képezi. Megítélése szerint e tekintetben a Ptk. 3:1. § (5) bekezdése egyértelműen fogalmaz. Kifejtette, hogy piaci szereplőként nyereségorientált versenyhelyzetben tevékenykedik, fő tevékenysége vegyes termékkörű ügynöki nagykereskedelem. Az elsőfokú bíróság értelmezése azt eredményezné, hogy minden hasonló tevékenységet folytató, nagyobb részben állami tulajdonú vállalat állami feladatot végző személynek minősülne. Egy jogszabály sem rendelkezik akként, hogy egy többségi állami tulajdonú társaság egyúttal közérdekű adatot kezelő szervnek minősül.

Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság megítélése szerint is állami vagyont kezelő, közfeladatot ellátó személynek minősül, az adatigénylés korlátjaként az Infotv. 30. § (7) bekezdésében foglaltakra hivatkozott azzal, hogy a közfeladatot ellátó szervek gazdálkodásának célszerűségét, eredményességét, valamint a törvényességét érintő ellenőrzések lefolytatására a külön törvényben meghatározott szervek jogosultak. Álláspontja szerint a felperesi adatigénylés - terjedelmére tekintettel - tételes, átfogó, számlaszintű adatigénylésnek minősül, melyre az Infotv. nem ad lehetőséget. Hivatkozott továbbá arra, hogy az Infotv. 1. számú mellékletének megfelelően a kötelezően közzéteendő közérdekű adatokat saját honlapján közzéteszi, egyben eleget tesz a Kgttv. 2. § (3) bekezdésében foglalt adatszolgáltatási kötelezettségének is.

Megítélése szerint a kereset elutasításához önmagában elegendő az a tény, hogy a kért adatok kiadása üzleti érdekeinek aránytalan és súlyos veszélyeztetését, sérelmét vonja maga után. Hivatkozott a Ptk. és a Btk. üzleti titok védelmére vonatkozó szabályaira, idézte a Ptk. 2:47. § (1) bekezdésének üzleti titok fogalommeghatározását, melyből kitűnően a jogalkotó teljes körűen védeni kívánja a gazdasági társaságok üzleti titkait. A felperes által kért adatok kiadása szükségtelenül és aránytalanul sértené üzleti érdekeit, valamint veszélyeztetné üzleti titokhoz való jogát. Hivatkozott arra, hogy a 165/2011. (XII. 20.) AB határozat is egyértelműen rávilágít az üzleti titok védelmének jelentőségére, valamint utalt az Infotv. 27. § (3) bekezdésében foglaltakra, amely korlátozás az adatigénylésnek akadálya. Fenntartotta érdemi ellenkérelmét, melyben részletezte azt, hogy a felperes által kért adatok kiadása milyen módon eredményezne számára versenyhelyzetet, az ügyfélkörre gyakorolt negatív hatást, ebből következően bevételt csökkenést, végül az export piacról történő teljes kiszorulást. Ezért megalapozatlanul jutott az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre, hogy az üzleti titokra való hivatkozását semmivel nem támasztotta alá.

Kifejtette, hogy a felperesi adatigénylés aránytalanul és nagy mértékben túlterjeszkedik a jogszabályokban rögzített adatigénylés körén, nem egyértelmű, valamint olyan jelentős terjedelmű, illetve olyan nagy számú adatra vonatkozik, amely az alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételevel jár. Az üzleti titkot képező adatok felismerhetetlenné tétele a nagy terjedelmű adatigénylés esetén gyakorlatilag lehetetlen. A kért adatok nyilvánosságra hozatala jogszerű pénzügyi, gazdasági, piaci érdekeinek aránytalan sérelmét vonná maga után. Az igényelt adatok a szerződések teljes tartalmára vonatkoznak, azok az egyéb kikötések nélkül is olyan jelentős információt tartalmaznak, melyek ügyfeleik gazdasági tevékenységének tartalmát, irányát fedné fel más piaci szereplők előtt, ez önmagában is sérelmes az üzleti életben. Nem csupán a pénzügyi adatok, árresek összehasonlíthatósága sértheti az üzleti érdekeket, hanem a szerződés pusztá létének feltárása is. A kiadni kért adatok a szerződések legfontosabb adatait érintik, az adatigénylés teljesítése a meglévő és a potenciális ügyfélkör csökkenését eredményezné, amely nyilvánvalóan hátrányosan befolyásolná működését, csökkentené bevételeit, az ügyfelek elfordulását eredményezve. Az üzleti, kereskedelmi életben az üzleti titok megtartásának alapvető jelentősége van. Mint a nemzetközi kereskedelemben érdekelt, nyereségszerzésre törekvő vállalkozás, az általa alkalmazott szerződéses típusok megjelölésével, konkrét tényekkel támasztotta alá azt, hogy a kiadni kért adatok milyen okból és milyen módon gyengítik a piaci versenyben elérhető pozícióját. Mindezek alapján méltányolható érdeke fűződik a kért szerződések üzleti, pénzügyi tartalmának titokban maradásához.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában kifejtettekkel egyetértett, ezért az első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket ismertette, azokra a másodfokú bíróság visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla az alperesi fellebbezés alapján az alábbiakat emeli ki.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 31. § (5) bekezdése értelmében az országos illetékességű, közfeladatot ellátó szerv ellen indult per a törvényszék hatáskörébe tartozik. Ezen rendelkezés alkalmazása során a jogvitában eljáró bíróságnak arra kell figyelemmel lennie, hogy a szabályozás nem csupán közigazgatási szervekre vonatkozóan határozza meg az illetékesség fogalmát, hanem minden közfeladatot ellátó szervre egy általános jelentéstartalommal kell azt értelmezni. A jogszabály a közfeladatot ellátó szervek működésére, tevékenységére vonatkozóan követeli meg a törvényszéki hatáskör megállapításához azt a feltételt, hogy az az ország egész területére terjedjen ki. A perbeli esetben az alperes tevékenysége ezen jogszabályi feltételnek egyértelműen megfelel.

Az alperes a Magyar Állam és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által alapított gazdasági társaság, amelyben a Magyar Állam 98,75%-os mértékben tulajdonos.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 3/A. § (2) bekezdése alapján közfeladat ellátása nem csupán költségvetési szervek alapításával és működtetésével valósítható meg, hanem államháztartáson kívüli szervezet is közreműködhet közfeladat ellátásában. Az alperesi társaságban a Magyar Államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét a külgazdasági és külügyminiszter a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény (Gktv.) 13/B. § (2) bekezdése alapján gyakorolja. A Gktv. 13/B. § (1) bekezdése szerint a törvény 12. § (1) bekezdés j) pontjában foglalt közfeladatokat az országos gazdasági kamara az állam és az országos gazdasági kamara által - 50%-ot meghaladó állami tulajdonrészrel - alapított zárt körűen működő részvénytársaság közreműködésével látja el, amelyben az államot megillető tulajdonosi jogokat a (2) bekezdés szerint a külgazdaságért felelős miniszter gyakorolja.

A Gktv. 3. § (1) bekezdés alapján a gazdasági kamarák köztestületek, a (2) bekezdés értelmében feladatuk, hogy e törvénynek, más jogszabályoknak és az alapszabályoknak megfelelően, önkormányzaton alapuló működésükkel előmozdítsák a gazdaság fejlődését és szerveződését, a piaci magatartás tisztességét, a gazdasági tevékenységet folytatók általános, együttes érdekeinek érvényesülését.

Mindebből következően a területi gazdasági kamarák és az országos szervük, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara az állam által meghatározott közfeladatokat is ellátó szerv, amellyel, hogy saját maga is választhat feladatokat és célkitűzéseket. A Gktv. 12. § (1) bekezdés j) pontja alapján az országos gazdasági kamara egyik közfadata, hogy közreműködjön a külkereskedelem fejlesztésében, részt vegyen a külkereskedelem fellendítését elősegítő gazdálkodó szervezetek rendszerének kialakításában is működtetésében. A 13/B. § (1) bekezdése szerint ezen közfeladatot az országos gazdasági kamara és az állam közösen alapított gazdasági társaság útján látja el.

A kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 88. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a külgazdasági és külügyminiszter a külgazdasági ügyekért való

felelőssége körében közreműködik Magyarország gazdasági érdekeinek külföldön történő érvényesítésében, az ehhez kapcsolódó kereskedelem-fejlesztési tevékenységben és a kedvező Magyarország kép kialakításában.

Az idézett jogszabályi rendelkezések a külkereskedelem és export fejlesztését mind a Külgazdasági és Külügyminisztérium, mind a gazdasági kamarák közfeladatává teszi, ezért alappal nem tehető vitássá az, hogy az alperes a minisztérium és a gazdasági kamarák közfeladatainak megvalósítására a Gktv. 13/B. §-a alapján létrehozott gazdasági társaság.

Miután az alperes jogszabályban meghatározott közfeladatot lát el, az Infotv. 3. § 5. pontja és a 26. § (1) bekezdése szerinti közfeladatot ellátó szervnek minősül.

Helytállóan állapította meg az első fokon eljáró bíróság, hogy az alperes kizárólag közpénzből alapított és közpénzekkel gazdálkodó szervezet, működése során meghozott döntéseire a Magyar Állam meghatározó befolyást gyakorol, így az alperesre az Infotv. hatálya kiterjed, a vagyonára, a gazdálkodására vonatkozó adatok közérdekű adatnak minősülnek. Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése alapján a közpénzzel való gazdálkodás - a tisztességes és átlátható közélet biztosítása érdekében - nyilvános, a közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni, az ezekre vonatkozó információk az Infotv. 3. § 5. pontja szerint közérdekű adatoknak minősülnek. Az alperes tehát az önálló jogi személyisége, jogalanyisége ellenére is köteles eleget tenni a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényi rendelkezéseknek, következően az Alaptörvény a VI. cikk (2) bekezdéséből, a 38. cikk (4) bekezdéséből, valamint a 39. cikk (2) bekezdéséből. Adatkiadási kötelezettségét megalapozza az, hogy közfeladatot ellátó szervnek minősül, mint ahogy az is, hogy közpénzt kezel. Ebből következően a vagyonára és a gazdálkodására vonatkozó adatok, így a kereseti kérelemben megjelölt dokumentumok, szerződések olyan közérdekű adatok, melyekre főszabályként a nyilvánosság elv vonatkozik.

Utal továbbá a Fővárosi Ítélet tábla az Alkotmánybíróság 3026/2015. (II. 9.) AB határozatában foglalt azon megállapításra, mely szerint az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdéséből - különösen annak utolsó mondatából - egyértelműen az következik, hogy a közérdekű adatszolgáltatás kötelezettsége nem függvénye annak, hogy a közérdekű adatot birtokló szervezet milyen szervtípusba tartozik, milyen tulajdonban van és milyen tevékenységet folytat. A közérdekű adatszolgáltatásra irányuló kötelezettséget önmagában megteremti az a tény, hogy a szervezet közérdekű adatot birtokol.

A közérdekű adatok megismerhetősége nem vitásan korlátozható, az üzleti titok képezheti a nyilvánosság egyik korlátját. A 34/1994. (VI. 24.) AB határozatban, a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatban leírt elvekből következően a nyilvánosság korlátozását biztosító törvényi rendelkezéseket minden esetben megszorítóan kell értelmezni. Az információszabadság korlátozásának meg kell felelnie az Alaptörvény alapjog korlátozási tesztjének is (I. cikk (3) bekezdés). Kétségtelen, hogy a piaci verseny keretei között működő gazdasági társaságok számára az üzleti titoknak minősülő információk, tények, megoldások, adatok nagy jelentőséggel bírnak, ezek biztosítják a piacon elfoglalt helyét, azok nyilvánosságra kerülése a piacról való kiszorulását eredményezheti [165/2011. (XII. 20.) AB határozat].

Az üzleti adatok nyilvánosságának megítélését illetően nyilvánvalóan különbséget kell tenni a piaci és nem piaci, állami szereplőket illetően. Az Infotv. 27. § (3) bekezdése a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságának érdekében közérdekből nyilvános adatoknak minősíti azon üzleti titkokat, amelyek a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai uniós támogatás felhasználásával költségvetést érintő juttatással, kedvezményrel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármely jog megszerzésével kapcsolatosak. A rendelkezés utolsó mondata kimondja, hogy a nyilvánosságra hozatal nem

eredményezheti az olyan adatokhoz - így különösen a védett ismerethez - való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét. A törvény megfogalmazásából következően tehát elsősorban a védett ismeret lehet az, amely megléte esetén esetről esetre mérlegelve megállapítható az, hogy az információszabadsághoz, vagy az üzleti titok megóvásához, a megismerhetőség kizárásához fűződik-e nagyobb súlyú közérdek, a piaci szereplő közpénzzel gazdálkodó társaságok jogszerű pénzügyi, gazdasági, piaci érdekét, vagy az információk megismeréséhez fűződő alapjogot kell-e előnyben részesíteni.

A Ptk. 2:47. § (1) bekezdésében meghatározott üzleti titok fogalom meghatározásából következik az, hogy csak olyan adatok minősülhetnek üzleti titoknak, amelyek illetéktelen nyilvánosságra hozatala, vagy felhasználása a titok birtokosának jogsérelmet, vagy érdeksérelmet okoz. Az alperes mind a perbeli védekezése, mind a fellebbezésben felhozott érvelése során is csupán általánosságban adta elő azt, hogy a kiadni kért adatok megismerése üzleti érdekeinek aránytalan és súlyos veszélyeztetését, sérelmét vonja maga után. Hivatkozott ugyan az üzleti titok védelmének jelentőségére, az üzleti titok nyilvánosságra hozatalaként bekövetkező általános hátrányokra, azonban semmi olyan konkrétumot nem jelölt meg, amelyből megállapítható lett volna, hogy pontosan mely védendő érdeke sérülhet az igényelt közérdekű adatok kiadása okán. Előadása szerint a szerződések teljes tartalma olyan jelentős információt hordoz, amelynek megismerése számára hátrányt okozna azzal, hogy ügyfelei gazdasági tevékenységének tartalmát, irányát ismernék meg más piaci szereplők. Ezen védekezéssel kapcsolatosan a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy egy szerződés teljes tartalma, illetőleg magának a szerződésnek a megléte üzleti titoknak nem minősülhet. Azt az alperes konkrétan nem jelölte meg, hogy a kiadni kért szerződések, dokumentumok közül - azok tartalmát érintően - mi az a védett ismeret, esetleg üzleti stratégia, amelynek nyilvánosságra hozatala a jogos piaci érdekét sértené, vagy veszélyeztetné. Önmagában az alperes által alkalmazott szerződéstípusok megismerése a versenytársakkal szembeni hátrányt nem eredményezheti. A közpénzt kezelő, közfeladatokat ellátó alperesi társasággal szerződő partnereknek pedig számítaniuk kell arra, hogy a közérdekű adatok nyilvánossága okán a szerződéses adatok megismerhetővé válnak.

Miután az alperes nem jelölte meg azt, hogy melyek azok, a kiadni kért szerződésben szereplő információk, amelyek megismerése gyengíti a piaci versenyben elérhető pozícióját, így az üzleti titok védelmére alapított védekezése alaptalan volt.

Az Infotv. 31. § (1) bekezdésének rendelkezéséből következően a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása esetén a közérdekű adatok kiadása iránti perben a bíróság azt vizsgálja, hogy a megtagadás és annak indokai jogszerűnek minősült-e. A kialakult bírói gyakorlat szerint az ez irányú perekben az előzetes adatigénylés elutasítása során megjelölt indokokon túlmenően további megtagadási indokot is felhozhat az alperes, arra azonban már nincs jogszerű lehetősége, hogy a fellebbezési eljárásban is újabb megtagadási indokokra hivatkozzon. Ezért a másodfokú bíróságnak nem kellett vizsgálnia az Infotv. 30. § (7) bekezdésére történő hivatkozását, mint ahogy azt sem, hogy a felperesi adatigénylés olyan jelentős terjedelmű adatigénylésnek minősül-e, ami az alaptevékenység ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár. Ezen fellebbezési hivatkozások okán így a másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy a felperesi adatigénylés szerződésmásolatok kiadására és nem az ahhoz kapcsolódó számlák és bizonylatok kiadására irányult, másrészt utal arra, hogy a közérdekű adatigénylések teljesítése esetén az Infotv. 29. § (4) bekezdése értelmében az alperes által felhozott indokok megléte esetén költségtérítés igényelhető, melynek mértékéről az igénylőt az igény beérkezését követő 15 napon belül tájékoztathatta volna az alperes, az e körben felhozottak azonban az adatigénylés megtagadásának okául nem szolgálhatnak.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a másodfokú eljárásban azonban a felperesnek költsége nem merült fel. Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2016. június 21.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő